

נדרים מט

עניין: מאן חולין רבנן

תפארת ציון על רש"י דף מט ע"א

ד"ה וזכר זה אסור וכו' ואסור לומר להם שום דבר שיהנו ממנו. אפשר לומר דכונתו הוא דאסור לומר להם דבר מהתורה שיהנו מהם בדברים הגשמיים כי יאמרו דכל עיקר של התורה אינו אלא ללמד את האדם איך יהנה מהעוה"ז ועי"כ לא יהי' התורה ולומדיה חביבה להם באמרם שכל עיקרם אינו אלא להנאתם כמו הם.

תפארת ציון על הגמ' דף מט ע"א

רבא לטעמיה וכו'. הת"ח הם חלושים על פי הטבע דהתורה מתשת כח האדם שע"ד נקראת בשם תושיה וכדדרשו על הפסוק זאת התורה אדם כי ימות באהל שאין אדם זוכה לכתר התורה אלא כשממית עצמו עליה אבל על פי הנהגת הניסוי הוא מוספת כח וגבורה באדם כמ"ש כי חיים הם למוצאיהם וגו' שיקוי היא לעצמותיך וגו' ורבא אזיל לשיטתו דס"ל במ"ק [כ"ח ע"א] דאי אפשר לזכות להנהגת הנסי רק ע"י זכות גדול [עיי' בתוס' שבת קנ"ו ע"א ד"ה אין] לכן ס"ל שהת"ח הם חולים כפי הטבע ולכן אמר הגמרא רבא לטעמי' כי אותם דס"ל שאין מזל לישראל [בשבת ל"ד] פליגא על רבא.

תוס' שבת קנו.

אין מזל לישראל. והא דאמר רבא בשילהי מו"ק (דף כח. ושם) בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא חלה במזלח תליא מילתא מכל מקום על ידי זכות גדול משתנה חבל פעמים שאין המזל משתנה כדאמר ביצמות פרק החולץ (דף נ. ושם) זכה מוסיפין לו לא זכה פותחין לו (דאין מזל לישראל^ל):

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON